

6. mája oslávil svoje šesťdesiatiny náčelník vnútorného oddelenia vojenskej nemocnice v Košiciach plukovník MUDr. Ján MATEJKA.

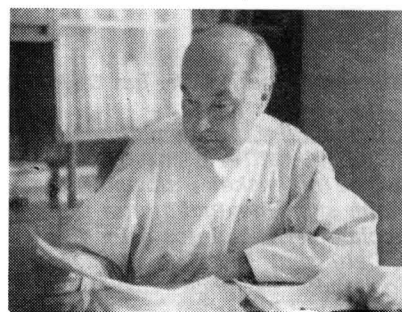
Narodil sa v tvrdom prostredí Liptova, kde prežil svoje stredoškolské roky. Tu sa formovalo jeho národné, štátne a sociálne cítenie. Počas vysokoškolského štúdia na Karlovej univerzite v Prahe získal solídne medicínske základy pre ďalšie samostatné štúdium a odborné vzdelávanie.

Vojenskú životnú cestu zahájil v roku 1938. Ťažké obdobie mobilizácie a tragédia Mnichova formovali jeho politický profil. Marec 1939 znamenal rozlúčenie s Prahou, pre neho však nikdy neznačil odklon od československej štátnosti, ku ktorej sa verejne priznával aj počas fašistického režimu na Slovensku. Mladý, s minimálnymi odbornými skúsenosťami prevzal vnútorné oddelenie vojenskej nemocnice v Prešove. Väčšiu časť rokov 1939—1945 strávil na klinikách a odborných oddeleniach. Za svoje životné šťastie považuje okolnosť, že mohol pracovať pod vedením akademika Déreera, lebo jeho veľká múdrosť, hlboká ľudskosť a morálne hodnoty znamenali pre neho neoceniteľný zisk na celý život. V Bratislave nadviazal aj úzke kontakty s pokrokovými skupinami a získal možnosť pravdivej informácie o politickom dianí v tejto dobe.

Aktívne a mnohostranne sa angažoval po potlačení SNP. Stal sa článkom v informačnej sieti partizánskych skupín. Po oslobodení nastúpil s veľkými plánmi výstavby novej nemocnice v Košiciach ako jej prvý veliteľ. Za nepredvídaných ťažkostí a obetavosťou všetkých pracovníkov bola nemocnica otvorená v novembri 1945 a sám sa ujal vedenia vnútorného oddelenia, na ktorom s výnimkou krátkej prestávky pracuje doteraz.

V tomto prostredí, kde je naozaj doma, plne rozvinul svoju tvorivú prácu. Účelnou prestavbou oddelenia vytvoril podmienky pre všestrannú činnosť, rozvinul laboratórium, zaviedol nové diagnostické a liečebné metódy, spresnené modernými technickými aparatúrami, podporoval rozvoj všetkých pododborov vnútornej medicíny, začal bohatú publikačnú prácu a odchoval desiatky lekárov, menovite pre prax u útvarov spádového územia. Neustále sledoval problematiku vojenskej medicíny a má veľkú zásluhu na tom, že pohľad na vojenského lekára je dnes obsiahlejší a bohatší, ako voľakedy. Svojim nasledovníkom vstúpil veliteľsko-organizátorské, vojenskoodborné a vysoko kvalitné medicínske náročné myslenie a je prakticky prvým vojenským internistom na Slovensku, ktorý vytvoril prostredie pre výchovu ďalších kvalifikovaných odborníkov. Účelne organizovaný denný režim, upevnený marxisticko-leninskou výchovou podriadených, náročnosť na kvalitu práce a disciplínu personálu, starostlivosť o neustály politický a odborný rast každého príslušníka položili základy pre stmelenie jeho kolektívu, ktorému bol prepožičaný hrdý titul „Brigáda socialistickej práce“. Za celoživotné dielo mu bolo v roku 1970 prepčičané vyznamenanie „Za vynikajúcu prácu“.

Organizátorská, politická a odborná činnosť plukovníka MUDr. Matejku nie je samoúčelná. Slúži v prvom rade rozvoju vojenského zdravotníctva a v ňom upevneniu zástoja vojenského internistu. V tom je jeho zásluha a v tom sa prejavujú aj jeho ďalšie ďalekosiahle plány do budúcnosti.

Kolektív vojenskej nemocnice v Košiciach